

ĐỨC TIN VÀ TÌNH THỨC

Lời Chúa trong tuần XXII tháng 9 năm 2023, nhắc nhở chúng ta *kiên trì giữ vững Đức Tin*, kẻo ta *ngủ mê trong cơn cám dỗ của ma quỷ*, lôi kéo ta theo nó, không còn xác tín Chúa Kitô Phục Sinh, là con Thiên Chúa, *khiến ta sợ hãi không dám vác thánh giá theo chân Chúa*. Cho nên phải *luôn luôn tỉnh thức sẵn sàng*, với lòng *trông cậy nơi Mẹ Hằng Cứu Giúp*. Mẹ đã giảm nát đầu rắn Satan nơi vườn Eden, xúi giục nguyên tổ cưỡng lệnh Chúa.

I- Phải kiên trì giữ vững Đức Tin.

I.1- Có đức tin thực sự, vững mạnh, thì mới không sợ hãi

* **Thế nào là đức tin thực sự?** Thói thường vẫn nói "có thấy mới tin". Thắc mắc, hỏi đến đâu được trả lời thỏa mãn đến đó, như ông Tôma kia nhất định đòi phải được sờ vào những lỗ vết thương của Thầy mình, ông mới tin. Và ông đã được Chúa đến mời ông sờ vào lỗ đinh nên ông đã tin ngay. Nhưng ông đã bị Chúa trách "sao con yếu lòng tin?". Không thấy hay chưa thấy, vẫn cứ tin, đấy mới là có đức tin sắt đá, là có lòng tin bền vững khôn lay. Đó là trường hợp ngôn sứ Giêrêmia. Ngay trong Chúa Nhật đầu tuần, bài đọc I cho thấy ông than thở nỗi đau đớn dẫn dắt ông, nhưng lại bỏ lửng lời than trong niềm tuyệt vọng:

"Lạy Chúa, Chúa đã khuyến dụ tôi, và Chúa đã khuyến dụ được tôi. Chúa đã hùng mạnh hơn tôi và thắng được tôi: suốt ngày tôi đã trở nên trò cười, và mọi người đều chế nhạo tôi. Mỗi lần tôi nói, tôi phải la lớn và loan báo sự hung bạo và điều tàn, cho nên lời Chúa làm cố cho tôi bị nhục nhã và bị chế nhạo suốt ngày. (Gr.20: 7- 8)

Ông đâm ra tuyệt vọng: *"Tôi đã nói rằng: 'Tôi sẽ không nhớ đến Người nữa, sẽ không nhân danh Người mà nói nữa, thì lúc đó trong lòng tôi như lửa đốt nóng, âm ý trong xương cốt tôi, tôi kiệt sức, không chịu nổi nữa' ". (Gr.20: 7-9)*

Ông đã không ngăn ngại đổ lỗi hoàn cảnh thảm khốc của mình cho

Chúa , Đấng đã kêu gọi ông thực hiện nhiệm vụ này ngay từ đầu, buộc tội Chúa lừa dối như một ảo ảnh trong sa mạc:

"Con đau khổ mãi tại sao?
Vết thương trầm trọng khi nào mới khô?
Ngài như ngọn suối mơ hồ,
Suối trong mộng ảo bao giờ gọi con?
(Gr.15:18).

Cũng thông cảm. Chừng 18 tuổi ông được mặc khải làm tiên tri vào năm 627, năm thứ mười ba dưới triều vua Giô-si-a (Gr. 1:1-3), là năm hoàng đế Assurbanapal qua đời, báo hiệu ngày tàn của đế chế Assyria. Babylon đã thống trị thế giới, bao gồm cả Giu-đa. Ông đã sống qua thời kỳ hỗn loạn này. Ông đã chứng kiến sự cai trị của người Ba-by-lôn và sự sụp đổ của dân tộc Giu-đa của ông, khi những nhà lãnh đạo thiếu khôn ngoan và kiêu ngạo. Giêrusalem bị đốt cháy, và phần lớn cư dân bị lưu đày ở Ba-by-lôn. Nỗi đau ấy đã khiến ông than thở, nhất là ông đã được hứa rằng Chúa sẽ ở cùng ông (Gr. 1:8; 19)

*"Đừng sợ chúng, vì Ta ở với người để giải thoát người",
– sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.*

*"Chúng sẽ giao chiến với người, nhưng sẽ không làm gì được,
vì -sấm ngôn của ĐỨC CHÚA-
có Ta ở với người để giải thoát người"*

*"Ta sẽ làm cho người nên thành đồng kiên cố đối với dân này.
Chúng có chống lại người cũng chẳng làm chi được,
vì Ta ở với người để cứu sống và giải thoát người,
– sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
(Gr. 15:20)*

Đọc thêm sách ngôn sứ của ông, mới thấy *tuy Chúa không trả lời, nhưng cuối cùng, ông đã nhìn thấy Chúa hiển hiện trong vai một chiến sĩ oai hùng. Lời Người hứa trước kia nay đã thành hiện thực, Ông xác tín vẫn luôn có Chúa ở cùng:*

*"Nhưng Chúa hằng ở bên con
Như một trang chiến sĩ oai hùng
Vì thế những kẻ từng hại con
Sẽ thất điên bát đảo, sẽ không thắng nổi con
Chúng sẽ phải thất bại và nhục nhã ê chề:
đó là một nỗi nhục muôn đời không thể quên."
(Gr.20:11)*

Bài phúc âm tiếp theo tường thuật: Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Nếu ai muốn theo Thầy, thì *hãy từ bỏ mình đi, và vác thập giá mình mà theo Thầy*. Vì chưng, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai đành mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ được sự sống. Nếu ai được lợi cả thể gian mà thiệt hại sự sống mình, thì được ích gì? Hoặc người ta sẽ lấy gì mà đổi được sự sống mình? Bởi vì Con Người sẽ đến trong vinh quang của Cha Người, cùng với các thiên thần của Người, và bấy giờ, Người sẽ trả công cho mỗi người tùy theo việc họ làm".

*** Có đức tin sẽ không sợ hãi:** Vác thập giá nặng lắm. Nếu không có lòng tin vững mạnh, "tin Chúa Giêsu đã chết và sống lại", tin có Chúa ở cùng đỡ nâng, thì sẽ buông xuôi vì sợ hãi. Cho nên, với những kẻ không có niềm hy vọng, trong thánh lễ thứ hai hôm sau, thánh Phaolô gửi thư thứ nhất cho tín hữu thành Thêxalônica, viết: "Nếu chúng ta tin Đức Chúa Giêsu đã chết và sống lại, thì cũng vậy, những người đã chết, nhờ Đức Giêsu, Thiên Chúa sẽ đem họ đến làm một với Người". "Vì khi nghe lệnh và tiếng Tổng Lãnh Thiên Thần, và tiếng loa Thiên Chúa, thì chính Chúa từ trời ngự xuống, và những người đã chết trong Đức Kitô, sẽ sống lại trước hết, rồi đến chúng ta, những kẻ đang sống, những kẻ còn sống sót, chúng ta sẽ được nhắc lên cùng với họ trên các tầng mây, đi đón Đức Kitô trên không trung, và như vậy, chúng ta sẽ được ở cùng Chúa luôn mãi" (TX 4: 13-17)

Phúc Âm ngày thứ năm (Lc. 5, 1-11) tường thuật: Chúa Giêsu xuống thuyền của ông Simon, xin ông đưa ra khỏi bờ một chút. Rồi Người ngồi trên thuyền, giảng dạy dân chúng. Giảng xong, Người bảo ông Simon: "Hãy đẩy thuyền ra chỗ nước sâu và thả lưới bắt cá". Ông Simon thưa: "Thưa Thầy, chúng con đã cực nhọc suốt đêm mà không được gì hết; nhưng vì lời Thầy, con sẽ thả lưới". Các ông đã thả lưới và bắt được rất nhiều cá; lưới các ông hầu như bị rách. Bấy giờ các ông làm hiệu cho các bạn đồng nghiệp ở thuyền bên cạnh đến giúp đỡ. Họ tới, đổ cá đầy hai chiếc thuyền, đến nỗi những thuyền chở nặng gần chìm. Thấy thế, ông Simon sụp lạy dưới chân Chúa Giêsu và thưa Người rằng: "Lạy Chúa, xin Chúa hãy tránh xa con, vì con là người tội lỗi". Ông kinh ngạc và tất cả mọi người ở đó cũng kinh ngạc trước mẻ cá mà các ông vừa mới bắt được. Nhưng **Chúa Giêsu phán bảo ông Simon rằng: "Đừng sợ hãi: từ đây con sẽ là kẻ chinh phục người ta"**. Bấy giờ các ông đưa thuyền vào bờ, và từ bỏ mọi sự mà đi theo Người.

Phúc âm cho biết các người này vì "**thấy mới tin**", và "**vì đã xác tín nên không còn sợ hãi**".

II- Muốn vậy, phải tỉnh thức trước những cám dỗ của ma quỷ

2.1- Ma quỷ luôn luôn rình rập cám dỗ lôi kéo ta theo nó.
Lời Chúa trong các thánh lễ tuần này lần lượt kể:

*** trường hợp thứ nhất:** Phúc Âm Chúa Nhật đầu tiên theo Thánh Matthêu (Mt 16, 21-27): "Khi Chúa Giêsu bắt đầu tỏ cho các môn đệ thấy: Người sẽ phải đi Giêrusalem, phải chịu nhiều đau khổ bởi các kỳ lão, luật sĩ và thượng tế, sẽ bị giết và ngày thứ ba thì sống lại. Phêrô kéo Người lại mà can gián Người rằng: "Lạy Thầy, không thể thế được! Thầy sẽ chẳng phải như vậy đâu". Nhưng Người quay lại bảo Phêrô rằng: "*Hỡi Satan, hãy lui ra đằng sau Thầy, con làm cơ cho Thầy vấp phạm, vì con chẳng hiểu biết những gì thuộc về Thiên Chúa, mà chỉ hiểu biết những sự thuộc về loài người*".

Tại sao Chúa lại quở Phêrô là Satan? Bởi vì đó là lời của ma quỷ xui khiến, "bởi vì con chẳng hiểu biết những gì thuộc về Thiên Chúa, mà chỉ hiểu biết những sự thuộc về loài người". Nó đập vào tâm lý sợ sệt và tình yêu thương của môn đệ là không muốn cho Thầy mình phải chịu khổ nạn. Mặc dầu trước đó Phêrô đã tuyên xưng "Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa Hằng Sống" (Mt 16, 13-20)

*** trường hợp thứ hai.** Phúc âm ngày thứ hai (Lc 4, 16-30) tường thuật: Khi Chúa Giêsu trở về quê nhà Nagiarét, và theo thói quen của Người, đến ngày Sabbat, Người vào hội đường để đọc sách. Mở sách tiên tri Isaia, Người gặp ngay đoạn chép rằng: "Thánh Thần Chúa ngự trên tôi, vì Ngài xức dầu cho tôi, sai tôi đi rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó, thuyên chữa những tâm hồn sám hối, loan truyền sự giải thoát cho kẻ bị giam cầm, cho người mù được trông thấy, trả tự do cho những kẻ bị áp bức, công bố năm hồng ân và ngày khen thưởng".

Mọi người trong hội đường đều chăm chú nhìn Người. Người bắt đầu nói với họ: "Hôm nay ứng nghiệm đoạn Kinh Thánh mà tai các ngươi vừa nghe". Mọi người đều làm chứng cho Người và tán phục Người về những lời từ miệng Người thốt ra, và họ nói: "Người này không phải là con ông Giuse sao?"

Và Người nói với họ: "Hỡi các ngươi sắp nói cho Ta nghe câu ngạn ngữ này: 'Hỡi thầy thuốc, hãy chữa lấy chính mình'; 'điều chúng tôi nghe xảy ra ở Capharnaum, ông hãy làm như vậy tại quê hương ông'". Người nói tiếp: "Ta bảo thật các ngươi, không một tiên tri nào được đón tiếp tại quê hương mình. Ta bảo thật các ngươi, đã có nhiều bà goá trong Israel thời Êlia, khi trời bị đóng lại trong ba năm sáu tháng, khi nạn đói lớn xảy ra khắp trong xứ; dầu vậy, Êlia không được sai đến cùng một người nào trong các bà đó, nhưng được sai đến bà goá tại Sarepta thuộc xứ Sidon. Cũng có nhiều người phong cùi trong Israel thời tiên tri Êlisêô, thế mà không người nào trong họ được lành sạch cả, ngoại trừ Naaman, người Syria".

Khi nghe đến đó, mọi người trong hội đường đều đầy căm phẫn, họ trở dậy và trục xuất Người ra khỏi thành. Họ dẫn Người lên triền núi, để xô Người xuống vực thẳm. Nhưng Người rẽ qua giữa họ mà đi.

Ma quỷ đánh vào óc kỳ thị định kiến của những kẻ tự cao tự đại phân biệt khinh người rẻ của, coi mình là hơn ai hết. Giọng nói dè bĩu coi thường ông Giêsu chỉ là con bác thợ mộc nghèo tầm thường, có đáng chi. Đây là thủ đoạn tinh quái chỉ thuyết phục được xác thịt yếu đuối mềm lòng dễ bị mê hoặc.

*** Trường hợp thứ ba.** Phúc Âm ngày thứ ba theo thánh Luca (Lc 4, 31-37) kể: "Khi Người giảng dạy họ trong các ngày Sabbat. Bấy giờ trong hội đường, có một người bị quỷ ô uế ám, hét to lên rằng: "Hỡi Giêsu Nadarét, giữa chúng tôi và Ngài có chuyện chi

đâu? Ngài đến tiêu diệt chúng tôi sao? Tôi biết Ngài là ai rồi, là Đấng Thánh của Thiên Chúa". Nhưng Chúa Giêsu trách mắng nó rằng: "Hãy câm đi và ra khỏi người này". Và quỷ vật ngã người đó giữa hội đường và xuất khỏi nó, mà không làm hại gì nó.

Lúc này quỷ không thể cám dỗ ám hại Người được, như đã có lần nó đã đưa Người lên núi thuyết phục Người tới ba lần mà không xong, vì nó chỉ có thể đến với những kẻ thiếu đức tin, sẵn mở cửa lòng cho nó vào thống trị.

*** Trường hợp thứ tư.** Cũng vậy, Phúc Âm theo thánh Luca (Lc 4, 38-44) tường thuật cho biết quỷ khiếp sợ Thiên Chúa. "Chúa Giêsu đến nhà Simon. Nhạc mẩu ông Simon phải cơn sốt nặng, người ta xin Người chữa bà ấy. Người đứng bên bà, truyền lệnh cho cơn sốt, và cơn sốt biến khỏi bà. Tức thì bà trở dậy, và dọn bữa hầu các ngài. Khi mặt trời lặn, mọi người có bệnh nhân đau những chứng bệnh khác nhau, đều dẫn họ đến cùng Người. Người đặt tay trên từng bệnh nhân, và chữa họ lành. Các quỷ xuất khỏi nhiều người và kêu lên rằng: "Ông là Con Thiên Chúa". Nhưng Người quát bảo không cho chúng nói, vì chúng biết chính Người là Đức Kitô.

*** Trường hợp thứ năm.** Phúc Âm ngày thứ bảy theo thánh Luca (Lc. 6, 1-5) kể việc mấy người biệt phái bắt bẻ các môn đệ bứt lúa ăn trong ngày Sabat. Chúa Giêsu trả lời họ rằng: "Các ông chưa đọc điều Đavít đã làm khi ông và các người tùy tùng bị đói sao? Ngài đã vào đền thờ Thiên Chúa, lấy bánh dâng hiến mà ăn và cho các người bạn tùy tùng ăn, bánh đó họ không được phép ăn, nhưng chỉ dành cho các trưởng tế mà thôi". Và Người bảo họ rằng: "Con Người làm chủ cả ngày Sabbat."

Quả là như vậy. Sách Samuen I kể việc David ăn bánh thánh thế này:

"Đa-vít đến thành Nộp gặp tư tế A-hi-me-léc.
Ông A-hi-me-léc ra đón mà lo lắng hỏi:
"Sao ông đi có một mình,
Mà không có kẻ tháp tùng theo ông?"
"Đa-vít vội trả lời ông:
"Vua giao nhiệm vụ dặn rằng:
"Không cho ai biết việc làm vua giao
Đầy tớ phải đến chỗ nào
thì tôi đã hẹn cứ theo mà làm.
"Bây giờ ông có gì ăn?
Cho tôi năm bánh, bắt phân món gì."
"Tư tế trả lời tức thì:
"Bánh thường không sẵn hết rồi,
Chỉ còn bánh thánh, vậy ngài dùng chăng?
miễn đầy tớ đã chạy lòng,
không được gần gũi tư thông đàn bà."

“Ông Đa-vít trả lời tư tế rằng:
“chúng tôi vẫn kiêng gần gũi đàn bà,
như xưa nay, mỗi khi tôi ra mặt trận:
các đầy tớ đã giữ mình cho thật trong sạch.
Dẫu đây là chuyển đi thường không như khi giao chiến,
nhưng chắc chắn hôm nay họ đã giữ mình để thánh hiến tâm hồn.”
“Bấy giờ, tư tế cho ông bánh thánh,
vì không có bánh nào khác ngoài bánh tiến,
thứ bánh đặt trước nhan thánh CHÚA,
mà người ta lấy đi để đặt bánh nóng vào, trong ngày thay bánh.
“Chính hôm ấy, có một người trong các bề tôi vua Sa-un,
bị giữ lại trước nhan ĐỨC CHÚA.
Nó tên là Đô-ếch, người Ê-đôm,
và chỉ huy các người chặn chiên của vua Sa-un.
“Ông Đa-vít nói với ông A-hi-me-léc:
“Ở đây ông có sẵn gươm, giáo không?
Tôi không mang theo vũ khí, vì việc vua sai quá khẩn cấp!”
“Tư tế đáp:
“Có thanh gươm của tên Gô-li-át người Phi-li-tinh,
ngài đã hạ tại thung lũng Cây Sồi.
Gươm đó kia kìa, bọc trong áo choàng, đằng sau áo bào ê-phốt.
Nếu ngài muốn lấy, thì cứ lấy,
vì ở đây không có gươm nào khác.”
Ông Đa-vít đáp:
“Thanh gươm có một không hai.
Xin thầy hãy để gươm này cho tôi!”
(Samuel I, 21:2-10) (1)

Ma quỷ rất khéo léo xảo quyệt, bởi Satan là thần dữ bị trục xuất khỏi thiên cung. Nhà đại văn hào Victor Hugo trong bài trường sử thi “Kết liễu đời Satan” (*La Fin de Satan*) đã mô tả cuộc giao chiến giữa Tổng Lãnh Thiên Thần với Satan hiện thân từ Cain, Abel, Judas đến Barbara, bị Thiên Chúa đuổi ra khỏi thiên đường vì đã thách thức quyền lực và sức mạnh của Thiên Chúa. Phần thứ Tám “ET NOX FACTA EST” của bài thơ diễn tả “màn đêm đã buông xuống” hàm ý đối nghịch với “ánh sáng đã tắt nơi Satan” như tác giả kết luận:

“Đêm mênh mông bao trùm khắp mọi nơi.
Satan đi xuống tới nơi,
Biết mình lạc lối hết hơi lảm rồi.
Sáng trưng lóa mắt con người,
Nó bèn vỗ cánh, tay vươn, rùng mình,
Hét lên một tiếng thất kinh:
“Chết rồi! Tuyệt vọng! Kiếp sinh lưu đày!”
Thế là bóng hắt từ rày
Hết còn chói sáng, xoá ngay, đen ngòm! (2)

2.2- Cho nên, phải luôn luôn tỉnh thức sẵn sàng chờ đón Chúa đến.

** Vì Chúa sẽ đến như kẻ trộm trong đêm tối.*

Bài đọc ngày thứ ba trích thư thứ nhất của Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Thêxalônica. (1 Tx 5, 1-6. 9-11) viết : "Chính anh em biết rõ ngày Chúa sẽ đến như kẻ trộm trong đêm tối. Khi người ta nói rằng: "Yên ổn và an toàn", thì chính lúc đó, tai họa thành linh giáng xuống trên họ, như cơn đau đớn xảy đến cho người mang thai và họ không sao thoát khỏi. Phần anh em, hỡi anh em thân mến, anh em không còn tối tăm, đến nỗi ngày đó bất chợt anh em như kẻ trộm, vì tất cả anh em là con cái sự sáng, con cái ban ngày; chúng ta không thuộc về ban đêm và tối tăm. Vậy chúng ta đừng mê ngủ như những người khác, nhưng hãy tỉnh thức và điều độ."

** Cách hữu hiệu giúp ta tỉnh thức là chạy đến Mẹ Maria, Mẹ Hằng Cứu Giúp.* Giáo Hội dành ngày thứ sáu kính sinh nhật Đức Mẹ. Mẹ đã giảm nát đầu con mãng xà Satan nơi vườn Eden ngay khi nó mới manh nha. Sách Sáng Thế tường thuật:

"Khấp trong giống vật ngoài đồng,
Mà Thiên Chúa đã quan phòng dựng nên,
Một loài độc ác nổi tên,

Nổi danh xảo quyệt là con mãng xà.

Nó nói với người đàn bà:

"Có thật Thiên Chúa bảo bà đừng ăn,

Hay là Chúa bảo lại đây,

Tha hồ ăn mọi trái cây trong vườn?"

"Bà ta đáp trả nó luôn:

'Các cây cho trái trong vườn được ăn,

"Nhưng cây giữa vườn Ê-Đen,

Không được bén mảng mà ăn quả nào.

Thấy thèm cũng chớ đụng vào,

Ăn vào sẽ chết không sao chữa lành.'

"Rắn bèn trả lời khôn lanh:

"Không đâu! Chẳng chết, sao đành bỏ qua?

"Nhưng Thiên Chúa biết rõ mà!

Ngày nào sẽ đến, ông bà nếm qua,

Tức thì mắt sẽ mở ra,

Sẽ mang bản tính như là thần thiêng,

Biết điều thiện, ác nên kiêng."

"Người đàn bà mắt láo liên,

Trông thì đẹp mắt, ăn liền chắc ngon,

Ăn vào chắc sẽ tinh khôn.

Bà liền hái trái mà ăn ngon lành,

Rồi cho chồng ở cạnh mình,

Cả hai ngấu ghiến tận tình cùng ăn.

"Cả hai mở mắt trần trần,

Thấy mình trần truồng, lấy khố che thân.

"Bỗng nghe tiếng Chúa dạo vườn,
Bấy giờ vào lúc chiều buông cuối ngày,
Là cây xào xạc gió lay,
Hai người trốn giữa lùm cây chẳng rời.
Tránh không giáp mặt Chúa Trời,
Nhưng Thiên Chúa đã cất lời hỏi ngay:
"Đâu rồi? Người hãy đến đây!"

"Chàng thưa:

"Con nghe tiếng Ngài dạo vườn
Con sợ, con trốn, vì con trần truồng hổ người."

"Thiên Chúa nghiêm giọng nặng lời:
Ai cho người biết là người trần truồng?
Người ăn trái cấm phải không?
Sao ăn trái đó ta từng cấm ăn?"

"Chàng thưa:

"Người nữ Ngài đã cho con
Nàng đưa trái ấy, con ăn mất rồi."

"Chúa bèn nghiêm giọng nặng lời:
Hỡi người phụ nữ! Sao người làm thình?"

Thưa: "Con răn đó yêu tinh,
Nó lừa, nói dối, dỗ dành con ăn."

"Chúa liền quở mắng răn rằng:
"Mi đáng nguyên rửa trong hàng súc sanh,
Trong hàng loài vật hôi tanh,
Mi chuyên ăn đất, bò bầy bụng mi!"

"Ta gây đổ kị giữa mi
Với người phụ nữ chặn mi suốt đời,
Giữa dòng dõi mi khắp nơi
Với dòng người ấy muôn đời dài lâu,
Mi sẽ bị đánh đập đau
Bởi dòng người ấy chặn đầu mi luôn,
Vì mi rình cắn gót chân
Người phụ nữ ấy sẽ dần nát thân."

(Sáng Thế ký. 3:1-15) (3)

LỜI NGUYỆN:

Lạy Cha, Con nghe loa vang:

"Đây Chiên Thiên Chúa!

Đây Đấng xoá tội trần gian!

Phúc cho ai được mời đến dự tiệc Chiên Thiên Chúa!"

Vâng, "Cha mở tiệc cho mời con tới dự". Nhưng lạy Cha trên đường con tới dự, Satan chặn bước con đi.

"Trước mặt con, đường đi, kìa, hố ụ, chông gai! Trên đầu con, ánh chớp chạy dài, soi rõ bóng đêm đặc dày bao phủ. Và nghe như sấm ran gió hú, nghe như tiếng ác-thú rừng hoang. Sau lưng con, quả

tiếng cười của ma-vương giận dữ, giữ chân con cho môi con cắn chặt, chặn bước con cho áo con sưng ứot mồ-hôi.

Maria, Mẹ ơi! Mẹ hãy thương dẫn dắt! Hãy sẻ cho con thần-khí thiên-quang! Hãy tưới cho con mưa-móc thiên-đàng, để con mở môi đồng-dạc thưa ngay:

“Con xin có mặt;
để con hăm-hở đáp lời Cha gọi,
Lạy Chúa! Con xin vâng.”

Con nguyện bé mọn, giản-đơn trong áo choàng tinh-khiết. Con hân-hoan dự tiệc, lòng tạ ơn khôn xiết.

Con tin kính Ngài, niềm kính tin sắt thép. Con trông cậy Ngài, niềm cậy trông tha-thiết. Con yêu mến Ngài, niềm cảm mến không ngơi.” (4)

Chú Thích

(1) [::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

(2) <http://www.congiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=23101>

(3) [::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

(4) [::: Cong Giao Viet Nam :::](#) => **CON XIN LÀM KIẾP PHÙ-SA** (trang 105)

Ben. Đỗ Quang Vinh